യാഹേ സൃഷ്ടികർത്താവേ
മർത്യനെ നീയോർക്കാൻ എന്തുള്ളൂ നാഥാ
സൃഷ്ടികളിലേറ്റം ധന്യത ചാർത്തി
മർത്യനുന്നതമാം മാനം നൽകീടാൻ

നിൻ സ്വരൂപം നൽകിയീമൺമയ മേനി
നിൻ ഭുജങ്ങളാലെ മെനഞ്ഞെടുത്തു
ജീവശ്വാസമൂതി ആത്മം പകർന്നു
സൃഷ്ടികൾക്കധിപരായ് നിയുക്തരാക്കി
യാഹേ...
ദിവ്യതേജസ്സേകിയീമൺകൂടാരത്തിൽ
നിൻ ആലയം തീർത്തു മർത്യന്നുൾത്താരിൽ
സത്യത്തിൻ വിശുദ്ധിയിൽ ആരാധിപ്പാനും
നിന്നിഷ്ടമീഭൂവിൽ നിവർത്തിപ്പാനും
യാഹേ...
പാപം മൂലം വന്ന ശാപം പോക്കീടാൻ
സ്വന്തപുത്രനെ നീ തന്നു യാഗമായ്
ലോകത്തെ നീയേറ്റം സ്നേഹിച്ചതിനാൽ
നിത്യമായ രക്ഷ ഞങ്ങൾക്കൊരുക്കി
യാഹേ...
എത്രയോ വിസ്താരം തൃക്കരങ്ങൾക്ക്
ഈപ്രപഞ്ചമെല്ലാം വഹിച്ചീടുവാൻ
എണ്ണിത്തീർപ്പാനാമോ നിൻ കൃത്യങ്ങളെ
വർണ്ണിച്ചീടാനാമോ നിൻ മാഹാത്മ്യങ്ങൾ
യാഹേ...

Yaahe Srushtikar̽tthaave
Mar̽thyane Neeyor̽kkaan̽ Enthulloo Naathaa
Srushtikalilettam Dhanyatha Chaar̽tthi
Mar̽thyanunnathamaam Maanam Nal̽keetaan̽

Nin̽ Svaroopam Nal̽kiyeeman̽maya Meni
Nin̽ Bhujangalaale Menanjetutthu
Jeevashvaasamoothi Aathmam Pakar̽nnu
Srushtikal̽kkadhiparaayu Niyuktharaakki
Yaahe...
Divyathejasekiyeeman̽kootaaratthil̽
Nin̽ Aalayam Theer̽tthu Mar̽thyannul̽tthaaril̽
Sathyatthin̽ Vishuddhiyil̽ Aaraadhippaanum
Ninnishtameebhoovil̽ Nivar̽tthippaanum
Yaahe...
Paapam Moolam Vanna Shaapam Pokkeetaan̽
Svanthaputhrane Nee Thannu Yaagamaayu
Lokatthe Neeyettam Snehicchathinaal̽
Nithyamaaya Raksha Njangal̽kkorukki
Yaahe...
Ethrayo Visthaaram Thrukkarangal̽kku
Eeprapanchamellaam Vahiccheetuvaan̽
Ennittheer̽ppaanaamo Nin̽ Kruthyangale
Var̽nniccheetaanaamo Nin̽ Maahaathmyangal̽
Yaahe...